

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Geçim Dertini
Can sıkıntısını
Aşk Yarasını
Kart Koca Kavgasını
Şişli keser,
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

100
KURUŞ
PAZAR
GÜNLERİ
ÇIKAR
SAYI: 81

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

HACER DE AF KAPSAMINA GİRDİ

Sosyetemizin şerbetlerinden Hacer Falanzade yetmiş yedinci dostu ile basılmış, kocası da artık boşanalım diye a-sılmıştır.

Fakat Hacer hiçazkâr makamından hıçkırarak:

-"Bak iktidar geniş kapsamlı af çıkarıyor.. Ecevit kadar olamıyacak mısın kocacım?" diye af istemiştir.

Yedigöbek milyarderlerimizden olan Şevket Falanzade'nin bu sözler gururunu yaralamış ve mağrur köca:

-"Aman Hacer'ciim, en geniş kapsamlı ve yedek aksamlı aflar sana helâl olsun..." diyerek affın kapsamını iki metre daha genişletmiştir. Hacer artık af kapsamından hergece istifade edecektir.

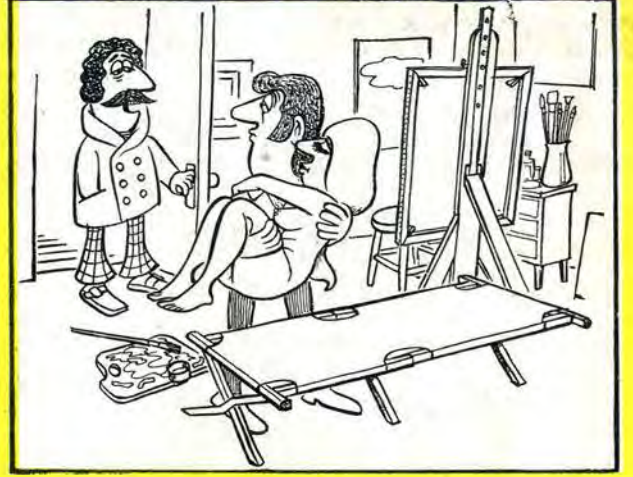

BU SAYI 133.090 ADET BASILMIŞTIR

- Beni arayan olursa, müdür beyin yanında dersin ..

GIRGIR DÜNYASI

- Hoş geldin ressam bey. Biz de tam poz vermeye başlıyorduk.

-Seninki gelirse ben benimki gelirse sen yatağın altına gireceğiz, tamam mı?

YIL : 2
SAYI: 81
24 ŞUBAT 1974

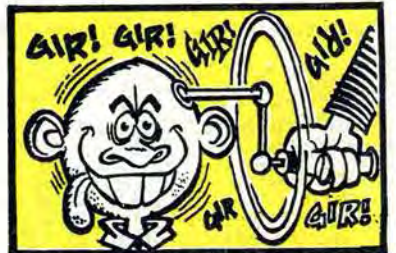
Veb Ofset İleri Matbaacılık Anonim Şirketi Adına Sahibi:HALDUN SİMAVİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:AYDIN ÖZTÜRK, Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Basıldığı Yer: Veb Ofset Matbaası-Alayköşkü Caddesi, Cağaloğlu-İSTANBUL

Telefon:
27 37 61
27 83 20

Seçim derdini
Can sıkıntısını
Aşk yarasını
Karı koca kavgasını
Şıpsak keser
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

ADAM OLACAK ÇOCUK GIRGIR OKUMASINDAN BELLİDİR

SOLJENİTZİN İÇİN GÖZ YAŞI DÖKTÜLER

Sovyet romancılarından Soljenit - zin yazdığı son eseri yüzünden ön - ce tutuklandı sonra da Rusya'dan atıldı. Bu olaya Avrupalılar ve Amerikalılar müthiş üzüldüler ve teneke - ler dolusu göz yaşı döktüler. Fakat bu olaya en çok üzülen muhakkak ki, bizim hapishanelerde yatan Can Yücel Turhan Dilligil, Vasıf Öngören, Mu - zaffer Erdost gibi yazarlarımız oldu. Bizimkiler:

-Halimize şükrederim. Zavallı romancıyı yurt dışına attılar. Hiç de - ğilse bizi içeriye attılar diye teselli buluyorlar.

Zavallı Soljenitzin, İsviçre bankalarında bulunan 6 milyon Doları ile birlikte fakir bir sürgün hayatı yaşayacak.

YUSUF GÜRÜN SİGARAYI BIRAKTI

Tanınmış iş adamlarımızdan, Gürün Han'ın sahibi Yusuf Gürün geçtiğimiz hafta içerisinde sigarayı bırakmıştır.

Bu konuda kendisini tebrike gelenlere Yusuf Gürün: "Han ve apartmanların kira paralarını toplarken, merdivenlerde ikide, birde tikanıp su kaynatıyordum. Meğer hep şu mendebur sigara yüzündenmiş. Ben de bir defada tam 15 milyon tutarında sigarayı şak diye bıraktım" demiştir.

Böylece bazı gergin dedikodularla gühnahı alınan Gürün'ün, sigarayı çok öksürüttüğü için bıraktığı anlaşılmıştır.

Gürün'ün bıraktığı sigaralar Göztepe'deki yalisından alınmış, belki tekrar içmeye başlar diyerek, emin bir yere götürülmüştür.

GENÇ BABALAR-KUNDAKTAKİ YAVRULAR HADİ GÖZÜNÜZ AYDIN

Şenbebe emzik sanayii beklediğiniz emziği niha - yet piyasaya itmiştir. Acentalarımızdan ağlayarak ısrarla arayınız.

Önemli Not: Ağlamayan babaya emzik verilmez, emerken tikananlara temiz hava basılır...

İSTANBUL MODA FESTİVALİ

PATRONDAN ZAM İSTEME KİYAFETİ
ÖZEL SEKTÖRDE ÇALIŞAN MEMURLARIN, YIL BAŞI VE AYBAŞI GİBİ NEFT YAĞI GÜNLERİNDE TERCH ET-TİKLERİ BİR KİYAFETTİR.

PATRONCUM SİZİNLE ÖZEL BİR KONUŞMA GÖRÜŞMEK İSTİYORDUM!

ZALİM PAKİZE KİYAFETİ: DAHA ÇOK KADIKÖY YAPILARINDA RASTLANAN BİR KİYAFETTİR. (AYNI ZAMANDA GÜN GÖZLEMİŞ GARİBANA ZİYAFETTİR...) 15 SANTİM KU-MAŞTAN ÇIKTIĞI İÇİN GİYENE FAYDALI, FAKAT YULKUN/MAK-TAN BADEMCİK ŞİŞİRDİĞİ İÇİN GEVREYE ZARARLIDIR.

ÖZEL ARAL

**GÜN ŞENLİKLİ GAZETEDİ
BÖYLE GIRGIRLAR ÇIKIYOR**

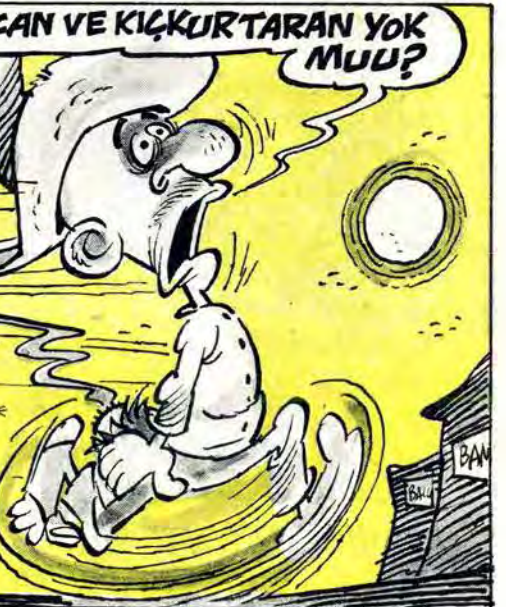
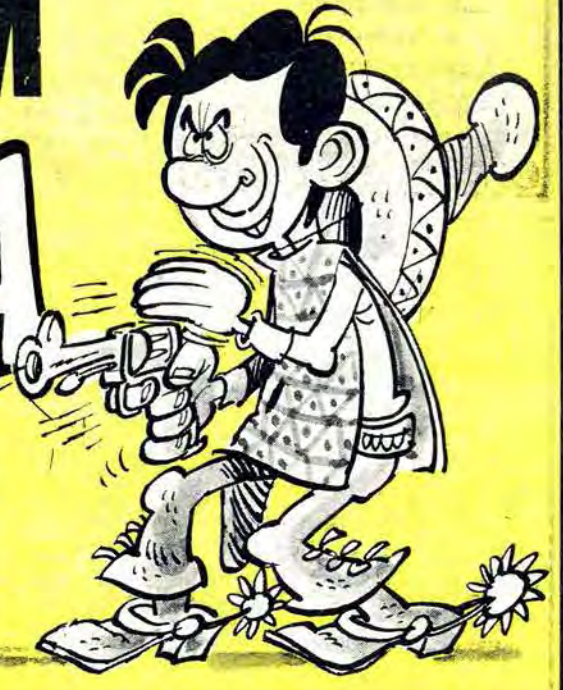
YAGMUR SONRASI İSTANBULLU KİYAFETİ

GÜN ŞENLİKLİ GAZETE'Yİ GÖRDÜNÜZ MÜ?

UTANMAZ ADAM MEKSİKADA

Şeref'le Korna Kamil Pakize'lerin tadına bakmak için Holivuta gelirler. Bütün artistlere başrol teklif ettikleri için az sonra Meksika'ya doğru gazlamak zorunda kalırlar. Fakat Meksikalı hayduklar bizimkileri donlarına kadar soyarlar. Bizimkiler de bir haydudu soyarlar. Halk Şeref'le Kamil'i görünce "Zarta Parta" diye kaçırmaya başlar. Bu arada Bizimkileri temizlemek için Panço diye biri ortaya çıkar. Şeref'le Panço karşılaşır. Şeref Panço'yu vurur. Bu olaydan sonra Kokoreçito diye bir banka soyuncusu ortaya çıkar. Los Hımbilos kasabası sakinleri Şeref'ten yardım isterler. Şeref Kokoreçito'ya bir tuzak kurar. Kokoreçitonun adamları teker teker yakalanmaya başlarlar. Sonucu hep birlikte izledik.

ÖĞRENCİLER GİRGİRLARİNİZİ ŞU ADRESE POSTALAYIN
GİRGİR DERGİSİ
ALAYKÖŞKÜ CAD.
ÇAĞALOĞLU-İST
(Okulunuza belirtin)

FENERBAHÇE LİSESİ'NDEN BİR DOLMUŞ ŞOFÖRÜ

Hamsi ve ben jeoloji yazılısını kırıdığımızın ertesi jeoloji dersinde sözlüye kalkmıştık. Tabii bir şey bilmediğimizden birer direk çekerek, yerimize oturmuştuk.

Bu olaydan sonra aradan tam bir hafta geçmişti. Bir ders anlatmadan sonra hoca defteri açtı ve benim numaramı okudu. İstemeye istemeye kalkmak zorunda kaldım

Hoca sordu:

-Birinci zaman vereyleri yurdu - muzun nerelerinde görülür?

Ben de arkamda oturan Tinton Yalçın'dan duyduğum fısıltıyla vakit geçirmeden:

-İstanbul'da dedim. Hoca kaşlarını çatarak, -Neler görülür? Gene Tinton'dan duyduğum sesle cevap verdim:

-Kartal, Maltepe, Pendik. O sırada yanda oturan Hamsi, "Bir iki, bir, iki kalkıyor" diye bağırdı. Ve ne olduğunu anlamadan kendimizi dışarda bulduk.

YÜKSEL ALTINER

BARTIN LİSESİ'NDEN BİR CEZALI ÖĞRENCİ

Orta birdeydik. Köyden gelen Necati adındaki bir arkadaş gidiyorum diyemez, "Gidiyorum" dedi. Türkçe hocamız ne kadar uğraştıysa ona gidiyorum dedirte medi. Necati'nin bir türlü dili dönmüyordu. Bugün doğru söylerse, yarın gene bildiğini söylüyordu. Türkçe hocamız nihayet dayanamadı ve ona bir ceza verdi. Öğleden sonra eve gitmeyecek ve tam 50 defa gidiyorum yazacaktı. Necati'yle aynı sırada oturduğumuz için onu öğlen bekledim. Bir kâğıda tam 50 defa gidiyorum yazdı. Kâğıdın altına da şöyle bir not bıraktı. "Öğretmenim, isterseniz sayın, tam 50 defa gidiyorum yazdım. Şimdi artık ben eve gidiyorum."

HASAN GİDİYOM

E.Şehir Atatürk Lisesi'nden reklamlar geçidi

Dikkat çalınmıştır! Radyomuzdan raks makamında bir saz eseri Ercüment Katanay ve saz grubu eşliğinde çalınmıştır. Eserin listelere girmesi bekleniyor.

"Dedikodu reklam asrın şiir programını sunmakla şeref duyar" Kâmil ve Kemal'ler duymaz...

Dikkat! Kanamalı bir hasta için acele kan aranıyor... (Boşuna arama ben kızım... Neden sorma, kafanı yorma... Bilmiyor musun, piyasa kansızlarla dolu...)

Bakırköylü Prof. Hidayet İneyet'in acaip keşfi... Çocuğu olmayanlara müjde!.. Memo piyasaya bol miktarda sürüldü. Memo alın, çocukluğa karışın. Memo'da daha fazla çocuk yapma gücü var..

(Caz makamında bir Karadeniz türküsi)

Şimdi de haftanın şiirine geçelim..

Ağustosta böcekler
Şarap mı içecekler
Bu ne biçim çorba
Nerede mercimekler.

Ali KOCUKUSOY

DOĞU LİSAN DERSANESİ'NDEN

DANIŞMA

BU GECE NE YAPACAĞIM?

Seçim derdini
Can sıkıntısını
Aşk yarasını
Karı koca kavgasını
Şıpşak keser
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

HEM GÜLDÜRÜR HEM HOPLATIR

ŞÖHRETLERDEN ŞERBETLİ HABERLER

Yaştahtaya basmayan Ajda bir yaşına daha bastı

Sahnelerimizin Fransız çatalıyla Türk lahmacunu yiyen zampara sesli şarkıcısı Ajda Pekjan geçen gün kutladığı yaş gününde "Üs - tüme iyilik sağlık, bir yaşına daha bastım" demiş ve kalai torlarımızdan Hulki Be-yi de o arada yemiştir.

Otuz iki yaşına ve yıl - lardır bir yığın mangırlı zamparaların başına basan Ajda, son dalgametreleri i - çin ise "Palavra, palavra pa - lavra" şarkısını söylemiş - tir. Doğum gününde Ajda mumları üflerken yakınları - na "Kimler geldi, kimler geçti... Ah ah!..." demiştir.

ZEVKİ SÜREN İŞÇİ OLARAK AVUSTRALYA'YA GİTTİ

Bizzat ve şahsen ken - disinin umumi mangır ar - zusu üzerine Göbek beledi - yedeki konserlerini üç yüz elli iki defa uzatan Zevki, işçi olarak Avustralya'ya gitmiştir. Göbek Belediye' den gecede aldığı yirmi bin kâğıda para demeyen, yok - luktan altı aydır yemek ye -meyen Zevki bu konuda, "Ecevit'e güveniyordum on - dan da hayır yok, bu paray - la geçinilir mi? Hakkımı A - vustralya'da arayacağım ." demiştir. Ağır işçi Zevki'ye uçağa binerken gülmük me -murları "HAYIRLI İŞLER!" demişlerdir.

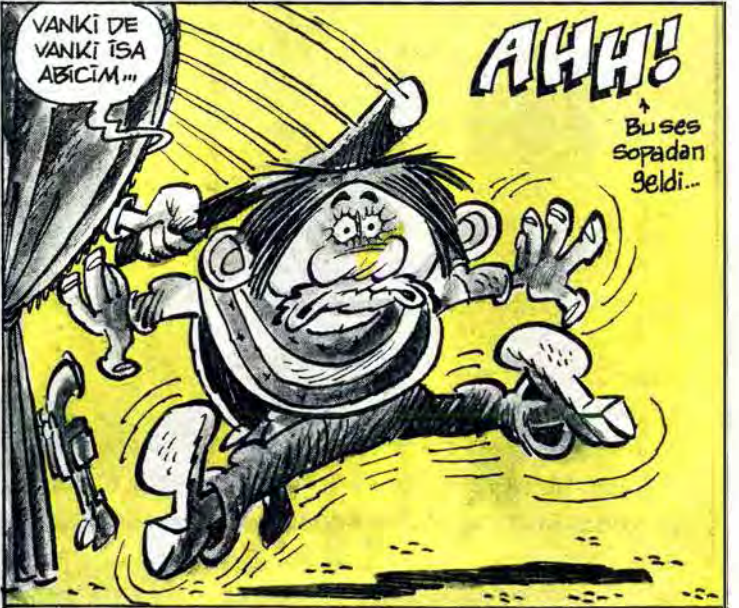
BARIŞ BİLANÇO MÜZEYE KALDIRILDI

Son günlerde sokaklarda, "Topçubaşılı! Yeniçerili!... Seraskeeer!..." diye avaz a - vaz bağırarak dolaşan ünlü şarkıcı Barış Bî - lânço müzeler müdürlüğü tarafından Topka - pı Müzesi'ne kaldırılmıştır.

UTANMAZ ADAM

YAZIP ÇİZEN:
OĞUZ ARAL

ÖĞRENCİ GİRGİRLARI

ZEYTİNBURNU LİSESİ'NDEN

İstanbul sosyetesinin ünlü simalarından Çılgın Keloş'un Zeytinburnu'ndaki gecekondusunda verdiği partide büyük bir skandal meydana gelmiş ve olay maalesef semtin karakolunda sona ermiştir.

Partiye gece saat 1.69'dan sonra akın akın davetliler gelmeye başlamış ve Keloş'un gecekondusunun önü at arabaları, eşekler ve katırlarla dolmuştur. Gelenler arasında sosyete sü-tunlarını takip edenlerin yakından tanıyacakları Esrarkeş Bitkin Rıza, Ustura Necati, Kalaycı Hayri, Arap Sülo, Jiletçi Recep, güzelliğiyle herkesi büyüleyen Letafet Biafet, Ayla Şeşibeş Mebrure Beleş ve Benli Selkisdabulmuşlardır.

Geceyi içli bir konuşmayla açan Çılgın Keloş piyasadaki koca sıkıntısından bahsetmiş, yedinci kocasından sonra iki gün beraber yaşadığı on sekizinci metresini fare zehiriyle zehirlediğine çok pişman olduğunu anlatmıştır. Bu konuşma üzerine partideki bütün bayanlar hüngür hüngür ağla-

maya başlamışlar, bu koro halindeki ağlayışlar, Keloş'un hava alanı çevresinde topladığı Amerikan sigarası izmaritlerini dağıtması üzerine ancak kesilebilmiştir. Bu hediyeyle bil-hassa Bitkin Rıza'nın pek memnun olduğu gözden kaçmamıştır.

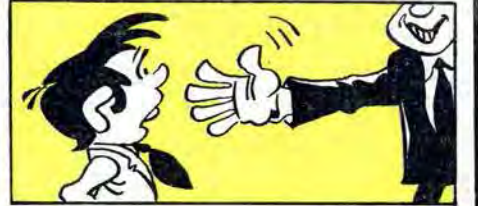
Daha sonra Keloş gecenin sürprizini açıklamış alkışlar ve hurrallar arasında, son senelerin en popüler çalgan müziği orkestrası Hızlı Kaplumbağalar odaya girmişlerdir. Uzun uğraşmalardan sonra kendilerine bir yer bulabilen topluluk, daha sonra icra sanat etmeye başlamıştır. Klametçi Bolnefes Hüsnü'nün açışından sonra Şopar Hüsnü vahşi bir keman solo suna geçmiş, bu sırada evde ışık görerek evin civarına yaklaşan kedi ve köpekler korkuyla kaçışmaya başlamışlardır.

M.YENİGÜN

GAZİANTEP ERKEK SANAT ENSTİTÜSÜ'NDEN

Dersimiz kompozisyondu, o derste bir münazara hazırlamıştık, herkes kendi fikrine göre bir yalan söyleyecekti ki bu yalan çok kuvvetli bir yalan olacaktı. Hocamız Kemal Yalçinkaya bu münazarada birinci gelen arkadaşına, Alman malı bir dolmakalem verecekti. Neyse birkaç kişi kendi fikrine göre yalan atmıştı. Bunlar arasında sınıfın en kısa boylusu ve en zayıf öğrencisi, bizim (Yarım porsiyon) dediğimiz Mevlüt birinci geldi. İkinci, dili peltak olan Kürkcü Güzeli ve üçüncü ise sınıfın en cüsseli adamı olan Çik İhsandı.

Sıra birincinin hediye almasına gelmişti. Hocamız Yalçinkaya, birinciye tahtaya çağırdı ve tebrik etti. Dolmakalemi vermek için elini ce-

ketinin iç cebine soktu. Tabii bütün sınıf dolma kalem merak ediyorduk ve hoca elini ceketinin cebinden aniden çıkararak, Yarım Porsiyon'a tokat attı ki sınıf inledi. Biz ve Yarım Porsiyon, neye uğradığımıza anlamadık. Hocamız Yarım Porsiyon'a "Lan utanmaz herif o kadar yalan at tın da daha bir de kalem mi istiyorsun" dedi. Ve sınıfa bir gülme bin lıkırdı gitti ki hiç sormayın.

AHMET KIZILCIK

SAMSUN 19 MAYIS LİSESİ'NDEN

Lise son sınıfta, sosyoloji dersindeydik. Konumuz milliyetçilik. Hocamız Descartes tahtada vaaz veriyordu.

Sınıfın dikkatini ölçmek için sordu:

-Ziya Paşa milliyetçilik hakkında ne söylemiştir?

Sınıftan ses çıkmıyordu. Arkadan Ayı Mustafa sınıfı korurcasına homurdandı.

-Bize bişi söylemedi hocam. Serdar YAVUZ ERTÜRK

Seçim derdini
Can sıkıntısını
Aşk yarasını
Karı koca kavgasını
Şıpşak keser
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

POLİTİKAYLA UĞRAŞMAZ POLİTİKACILARLA UĞRAŞIR

Ufak Tefek Sarışın Tlanlar

TAVŞAN TEKSTİL

Fabrikasının iplikhane bölümünde, ipliklere dolaşarak yumak haline geldim. Şu anda boru dokuma fabrikasına, nakledilmek üzereyim. Çok acele beni çözecek bir eleman arıyorum. Yumağın ucu alt taraflarımda falan olması lâzım.

Süleyman İRİYUMAK

BAYAN ŞAZİYE TUZSUZ
İLE
BAY CAFER TUZSUZ'UN
KIZI DÜNYAYA GELDİ

Gözlerimle gördüm. Yanında bir delikanlı vardı. Her halde filmi beğenmediler. Dünya Sineması'ndan çıkıp Fitaş'a gittiler.

Dedikodu seven komşularıma duyururum.

ZEHRA FİTİRİK

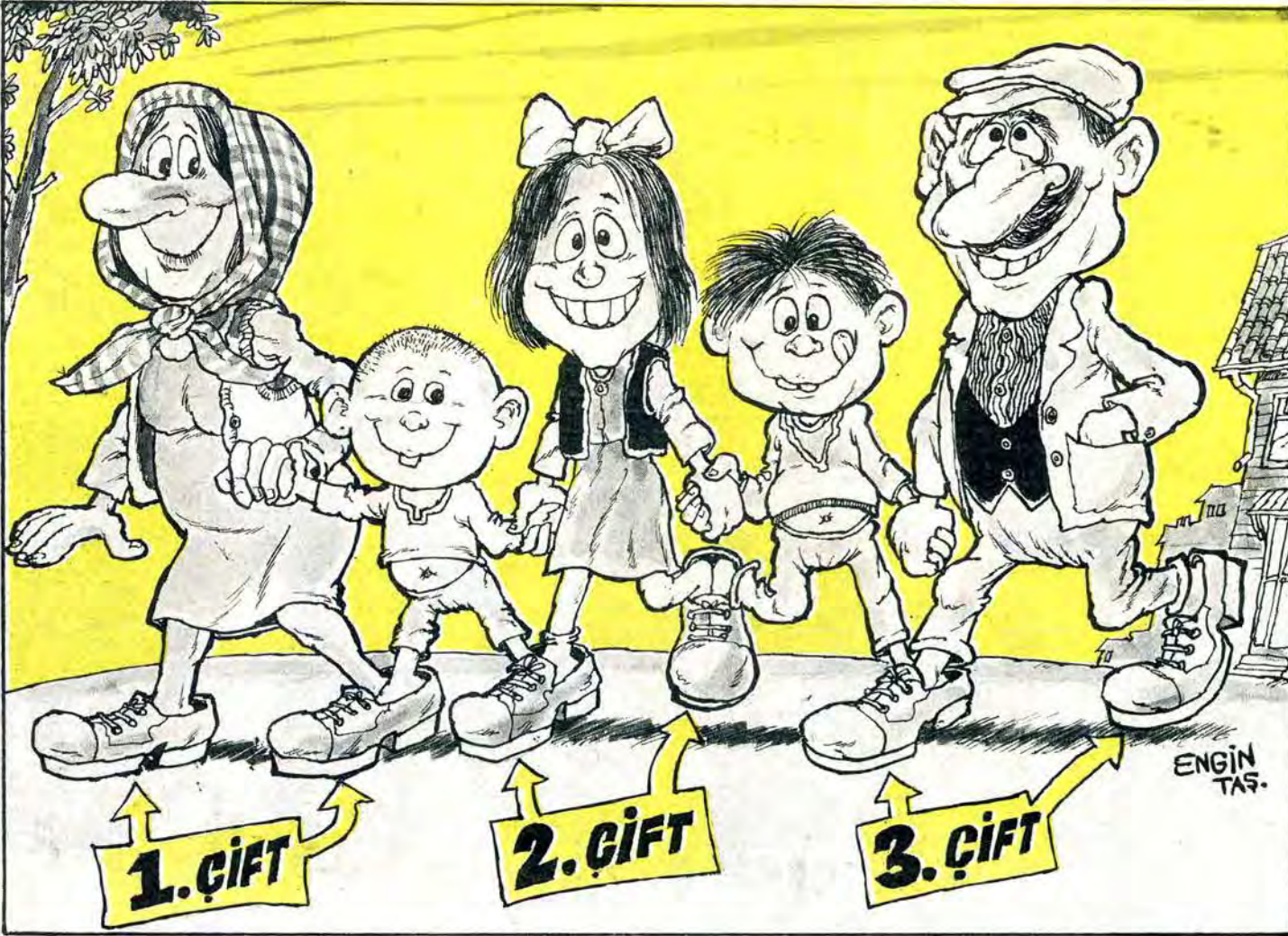
ELEMAN ARANIYOR

Bir reklam ajansı radyoda yapacağı tereyağı reklamları için inek sesi çıkaracak eleman arıyor. Ücret dolgundur. Ayrıca saman, ve yulaf da verileceği gibi kendisine mezbahadan dokunulmazlık belgesi de temin edilecektir..

KENDİ UÇAĞINI

KENDİR KAÇIR

KAPICI KAZIM, KUNDURACILARA KAZIK ATTI!

Mur apartmanı kapıcılarından Kâzım Yelek pahalı ayakkabı satanlara inat, çok pratik ve patik bir yol bulmuştur.

Şimdi 5 kişilik zengin aile kadrosunu gezmeye götüren Kâzım "-Böylece hem masraf azalıyor, hemde birbirimizi kaybetmiyoruz" demektedir.

Bu aileyi uzaktan görenler dev bir kırk ayak geliyor zannıyla sağa, sola kaçışmaktadır. Yakından tanıyanlarsa "İşte aile birliği dediğin Kâzımın gibi olur" demektedirler. Kâzımın ailesine trafik müdürlüğünden 34 VAH 3X5 plakası verilecektir.

BAHŞİŞ

İki genç kız konuşuyorlardı.

-Biri gururla anlatıyordu: Yanında çalıştığım patronla dün geceyi beraber geçirdim. Sabahleyin bana bin lira verdi

-Demek 950 lirası bahşiş.

İPİME İNAN KUŞAĞIMA İNANMA!

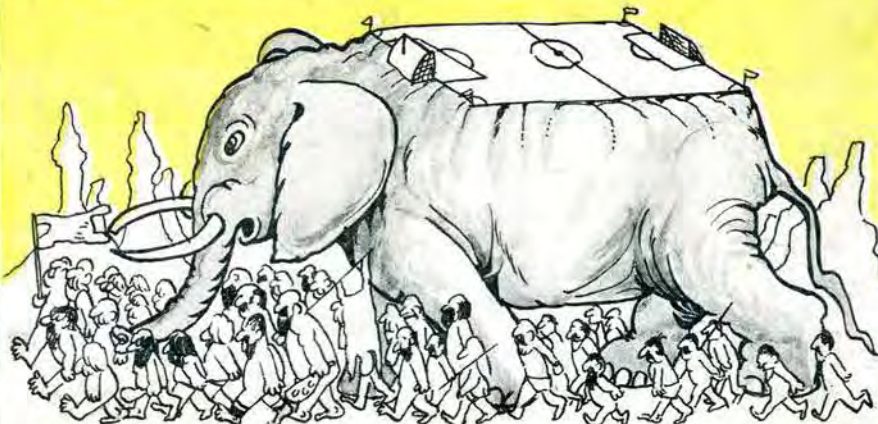
DÖKÜMCÜ NUBAR TARA-
FINDAN YENİ BİR «YUH
ÇEKME MAKİNASI»
İCAT EDİLMİŞTİR. BU MA-
KİNA SAYESİNDE HER
SEYİRCİ RAHATLIKLA
«YUH!» ÇEKMEKTE VE
MACIN TADINA VAR-
MAKTADIRLAR.

GEÇEN HAFTA
AT YARIŞLA-
RINDA TEDİLİ-
KİYAFET ETMİŞ
BİR EŞEK YA-
KALANMIŞ. DU-
RUMUNDAN
ŞÜPHE EDİ-
LEREK MÜDÜ-
RİYETE TES-
LİM EDİL-
MİŞTİR

M.Ö.DEN ÖNCE ÖYLE BÜYÜK MA-
MUTLAR VARDI Kİ BU HAYVANLARIN
SIRTI DÜZLENİP FUTBOL SAHASI
YAPILIR, LİG MAÇLARINDA TAKIMLAR
DEPLAŞMANA STADYUMLARI İLE
BİRLİKTE ÇIKARLARDI.

UTANMAZ ADAM

YAZIP ÇİZEN:
OĞUZ ARAL

ÖĞRENCİ GİRGİRLERİ

AYVALIK SANAT ENSTİTÜSÜ'NDEN BİR AV HİKAYESİ

Akşamdan Bülent'e yarın okula atambayı getirmesini söyledim. (Eve varınca yediğim tokatla sersemledim.) Neyse ertesi gün Bülent beni evden çağırırdı. Boşnak Yaşar'dan bir şamisi ismarladı. Bülent kendini övüyor arada sırada da dizini dövüyor du. Okula gittik, ikinci ders din dersi olduğundan biz din dersine girmiyorduk. İkinci ders okulun

arka tarafındaki çamlara gittik. Bülent bugün solundan kalkmış olacaktı. Çünkü otuz adımdan toplu iğnenin ucundaki pileyi vuran adam şimdi hiç bir kuş vuramıyordu. Ben Bülent'e "Hadi lan ben senin vuracağın kuşun üstüne yapayım" dedim ve okula doğru dönüyordum ki "Tamam nah şurda şşşt sus" dedi Bülent lastikleri gerdi ve mermiyi boşalttı. Ağaçtan kara bir şey düştü, koşup aldı ve "Hey yavrum beee bildiricına bak bildiricınaaa" diye bağırarak bana gösteriyordu. Ben "Ulan hiç kara bildiricın olur muymuş be karga o karga" diye bağırardım. Bu defa Bülent "Sen onun rengine bakma aslanım, ben geçen gün bunun kocasını vurmuşum, bu onun karalar giyip yas tutan dul eşi."

İZZET YILDIZ

KARŞIYAKA KIZ SANAT ENSTİTÜSÜ'NDEN

Sosyal Bilgiler dersine Hatice Hanım geliyordu. Çok iyi bir öğretmendi. Bizleri çok sevdi. En çok kızdığı şey kendisi konuşurken başkasının da konuşmasıydı. Kendi konuşurken başkası konuştuğu zaman affetmez sıfır verirdi. Bir gün ders anlatıyordu.

-Çocuklar meçhul kişi demek, kendisini açığa çıkarmak istemeyen kişi demektir. Hey! kim o konuşan arkadan. ?

-Meçhul bir kimse hocam.

HALE YALÇINER

KASIMPAŞA ORTAOKULU'NDAN

ÇUVALLA PARA KAZANANLAR

YÜKSEL ALTINEL
HASAN TOSYALI
ALİ UYGUN
MURAT KÜLCÜ
M.YENİGÜN
AHMET KIZILCIK
S. YAVUZ ERTÜRK
İZZET YILDIZ
HALE YALÇINER
HASAN KAÇAN
RIZA KANAL
SELİM ÖZBAY
İBRAHİM MUSINUR
İSMAİL YAZGAÇ
NEVZAT YARAR
TAYFUN TABAKOĞLU
KAYA AKBAŞ
AHMET BURGUCU
AHMET ZEKİ YEŞİL
RECAİ AYDOĞDU

**Yazan:
DAVID
STERN**

KONUŞAN KATIR

Dünyanın en gırgır savaş romanı

Bütün hazırlığımızı tamamladıktan sonra saat üç otuz sekiz geçiyordu. Soluğumuzu kesmiş olarak bekliyorduk. Yüksek fundaların altına sinmiştik. Nihayet uzaktan demirgürültüleri duyuldu. Yolun dönemecini tek başına bir tank döndü. Ben dürbünümü yanıma almadığıma pişman olarak elimi gözlerime siper ederek baktım.

Lânetli makine sarsılarak yaklaştı. "Yol kapalı!" levhasının önünde biraz durdu. Sonra tarih öncesi hayvanlarından biri gibi kafasını altımızdan geçen yola çevirdi.

Yüreğim küt küt vuruyor, şakaklarım zonkluyordu. Manivelâ kolunu iki elimle kavramıştım. Francis uçurumun üzerindeki ağaçların arasında, tam siper-

deydi. Başıyla işaret ettiği anda koskoca kayayı basit bir hareketle yerinden koparıp düşmanın kafasına yuvarlayacaktım..

Saniyeler yıllarca uzamıştı. Demir gürültüsü kayaları inleterek yaklaşıyordu:

-Japon olduğuna emin misin? diye sordum..

-Sus rica ederim. Sen ne geveze üsteğmenmişsin. Gelen Japon... Yüzde yüz... Hazır ol! Ben (hop!) der de mez yüklen...

Gözlerimi kısarak bekliyordum. Nihayet tankın demir horultusu tam hizama gelince Francis:

-Hop! diye seslendi.

Manivelâyı basmamla, kocaman ka-

yanın uçması ve Japon tankının üstüne düşmesi bir oldu. Ezilen tankın çıkardığı sestten daha müthişini o güne kadar hiç duymamıştım. Uzanıp baktım ki aşağıda koca tank yamyası durmuyor mu? Francis:

-Bravo asteğmen! diye bağırdı, afe-rin arkadaş! Olursa işte bu kadar olur.

-Tamam mı?

-Tamam! Ellerin dert görmesin! Her-rifler hapyı yuttur. Haydi şimdi durmadan savuşalım. Japon tankı ezilirken kıyameti kopardı. Neredeyse keşif müfrezeleri gürültüye koşar gelirler.

-Peki!

-Onlar olup bitenden hiç bir şey anlamayacaklar. Kendi kıtalarına vaziyet-

ti bildirinceye kadar sen genel karargaha yetlişir, raporunu verirsin. Gene na-mın dünyayı tutacak asteğmen. Bu sefer yüzde yüz günlük emre girersin.

-İyi amma, bütün şeref size ait Francis!

-Saçmalama asteğmen, biz katırların şerefe mertebe ihtiyacımız yoktur.

-Peki! Ben ne diyeceğim? Yanı "Japonun cephe, gerimize sızdığını nereden öğrendin?" derlerse... Hem de mutlaka sorarlar.

-Artık orasını bilmem! Kafanı biraz işlet de bir yalan uydurur.

Cevap bekimeden savuştu gitti.

Albay beni gene dikkatle dinledi. Arada bir:

-Allah Allah! İşe bak işe... Olur

şey değil! diye kafasını sallıyordu. Nihayet hikâye bitince:

-Demek cephemizden sızan bir Japon tankını kendi başınıza imha ettiniz asteğmen! dedi, bir başınıza...

-Evet komutanım!

-Sen bir kahramansın oğlum! Bunda zerre kadar şüphem yok. Öyle bir kahramansın ki bütün genel karargâh... Bir şey hatırlamış gibi durakladı, bakışları değişti: -İyi amma sen hastahanedegöz hapsinde değil miydin?

-Evet komutanım!

-Hastahane de yatarken cephe de olup bitenleri nereden öğrenebildin. Sakinge-ne katır haber vermiş olmasın?

-Evet komutanım. Katır haber verdi. On dakika sonra beni hastahane oda-

sına kapattılar. Bu sefer kapıya iki süngülü dikilmişti. Dişlek hasta bakıcıyı da bir daha hiç görmedim..

FRANSIS'IN FOYASI MEYDANA ÇIKIYOR

Göz hapsinden kurtulup yeni hünerler göstermem, dolu bardağı taşıran son damla oldu.

Bütün doktorlar üstüme çullandılar. Hepsini kendi özel bilgileri içinde beni evirip, çevirdi, tartakladı, ölçtü, biçti. Hele psikiyatri noktasında tam yedi tane müteahhiss getirilmişti.

Francis meselesini tam on sekizde-fa anlatmak zorunda kaldım. Kafam sahiden kazana dönmüştü. Canımdan usanmıştım.

Beni perhize çektiler. Okumayı, yaz-

mayı yasak ettiler. Tavanda yanan am-pulleri azaltıp çoğalttılar. Bir ara perhizi kaldırıp günde dört öğün biftek yedirildi. Üç gün alkollü içkileri yanıma uğratmadılar, sonra sabah akşam duble duble viski verdiler. Artık bana erkek hastabakıcılar bakıyorlardı. Az kalsın apandisit ameliyat bile edeceklerdi. Böyle bir operasyonu çocukken geçirdiğime yemin ettim de, zor kurtuldum.

Nihayet ruh hastalıkları müteahhisslerinden üç yüzde-yüz deli olduğuma dair kapı kadar bir rapor yazıp imzaladı. Diğer dördü sapa-sağlam olduğumu gösterir bir başka vesika düzdü.

İçlerinden birisi beni tam üç saat aralıksız sorguya çekmiş, sonunda sinir buhranlarına yakal anmıştı.

Asabım gittikçe bozuluyordu. Günlerden bir gün sırtüstü yatmış, tavana bakarak dalmıştım. Kapı açıldı.

-Kimsin? diye bakmadan bağırdım. İnce bir ses:

-Benim ben... dedi.

-Kim olursan ol... Bas bakalım! dinleniyorum.

-Bu ne biçim laf delikanlı... Baktım ki koskoca bir albay... Sıçrayıp kalktım.

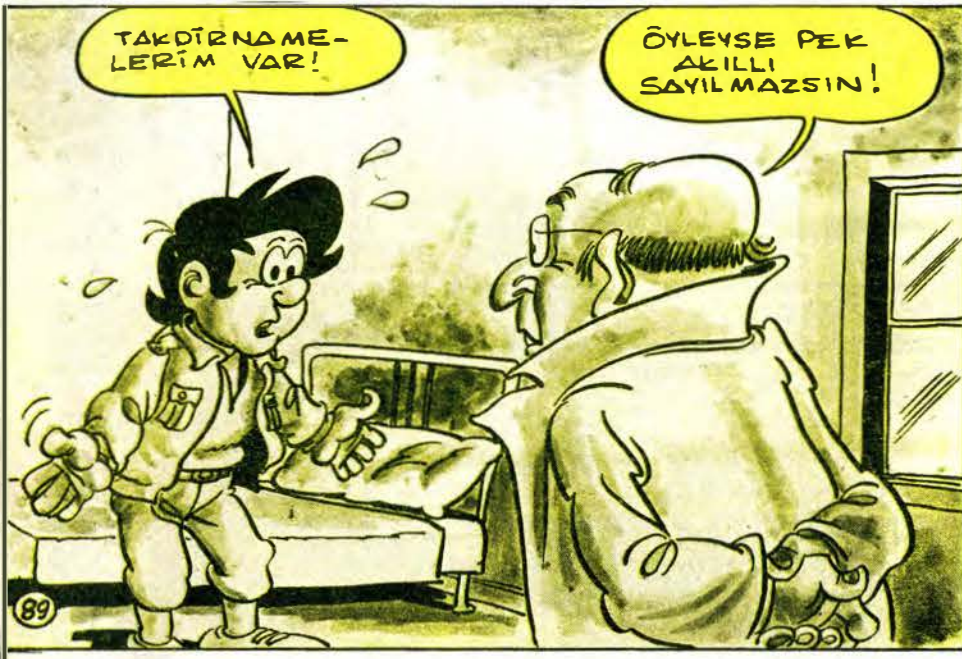
-Rahat... Zıplama... Otur!

-Başüstüne komutanım.

-Ben kimim bakalım? Ben genel karargâh sıhhat müfettişiyim.

-Evet komutanım!

Yaklaştı. Pamağını karnıma hızla DEVAMI ARKADA

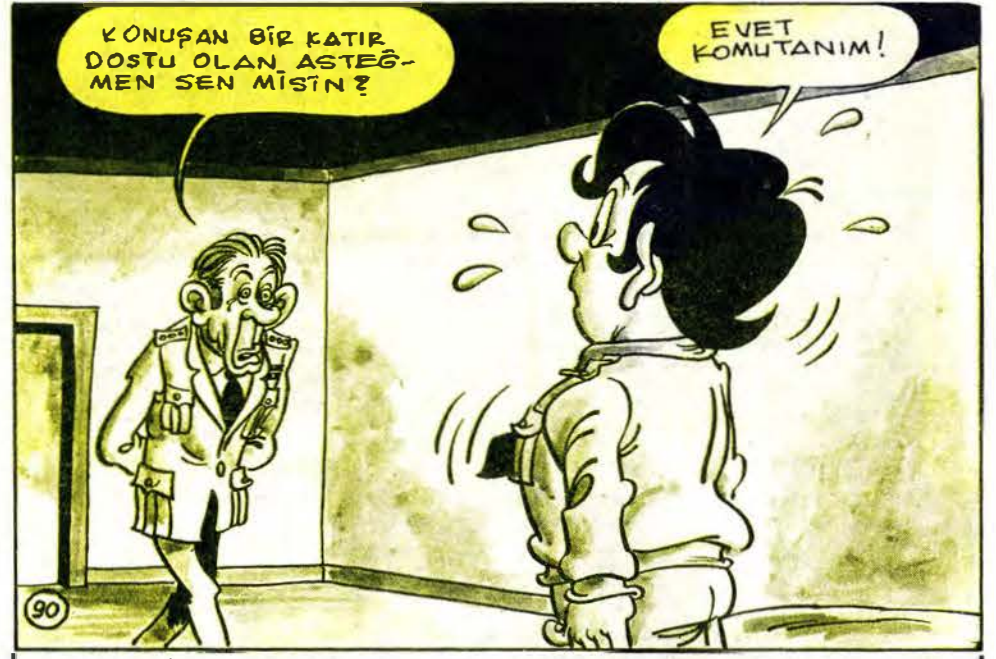

vurarak sordu:

-Deli misin, doğru söyle!
-Hayır komutanım, deli değilim!
-Yemin eder misin?
-Vızır vızır...
-Peki öyleyse, bu katırla alıp vere-medigin nedir?
-Hiç komutanım!
-Hiç olur mu? En güvendiğim müte-hassis doktorlarımı deliye çevirdin. Or-talık allak bullak! Katırdan başka laf edilmiyor. Söyle bakalım senin bir dos-tun varmış. Adı: Fransis! Kendisi katır.. Hem de konuşan bir katır... Doğru mu bu?

-Evet komutanım.
-Konuşuyor, öyle mi?
-Evet komutanım.
-Katır...
-Evet komutanım.
-Konuşuyor.
-Evet...

-Sen nasıl asteğmen oldun?
-İmtihana komutanım. Dersleri sü-gi-bi bilerek...
-Su gibi, öyle mi?
-Evet komutanım. Takdirnamelerim var.
-Takdirnamelerin varsa pek akıllı sayılmazsın. Takdirnameleri ekseriya budalalar alır.
-Evet komutanım.
-Anan, baban nasıldı? Tımarhaneye filân girip çıktılar mı? diyorum.
-Hayır komutanım.
-Demek deli meli değiller...
-Hayır komutanım.
-Bu da bir şey isbat etmez.
-Evet komutanım, etmez.
-Beni dinle delikanlı! Bu iş çığı-rından çıktı. Biz iç-yüzünü anlamak zo-rundayız. Maskaralık ki hiç sorma! Dü-pe-düz maskaralık... Deli olduğun mu-hakkak... Lâkin isbat edemiyoruz. Şim-

di haberin olsun asteğmen: Birazdan bu-
raya karargâh komutanı gelecek... Sıkı dur...
-Başüstüne komutanım.
-Komutan diyorum. Sıkı durmadın mı bittğin gündür.
-Evet komutanım.
-İşte benden bu kadar babalık... Sa-na durumu anlattım. Ne halin varsa gör..
-Başüstüne komutanım.
-Derdini anlatabilecek misin?
-Bilmem ki komutanım!
-Ne demek bilmem ki... Sağmalıyor-sun delikanlı... Fena sağmalıyorsun... Bütün sıhhat servisimi rezil ettin. Allah belânı versin!
-Versin komutanım!
-Konuşan katır da ne demek? Öm-rümde duymadım. Allah belânı versin!
Omuzuma dostça vurup çıktı.
Ben yatağa adeta yıkıldım. "Buyu-run bakalım! Komutan geliyor. Bir bu

eksikti. Ben şimdi ne halt edeceğim? E-
ğer Fransis ona da cilve yapar, konuş-mazsa hapı yuttum. Hapı yuttum amahan-gi hapı yuttum? Bu ne belâ yahu? Bu ne açmaz!
Ben dalmışım. Beni ter basmış. Oğü-ne kadar Komutanı uzaktan iki kere gör-müşüm. Gayet öfkeli olduğu söyleniyor. "İster misiniz beni perişanlatsın? Vay başıma, vay başıma..."
Kapı vuruldu. Sıçrayıp kalktım.
-Gir... Giriniz Komutanım!
Hazır oldayım ki put gibi...
Komutan içeri yalnız girdi. Kapıyı örttü. Bana uzun uzun baktı. Uzun boy-luydu. Biraz kamburumsu... Mavi gözle-rinde acıma manası sezdim. Alnında bir kurşun yarası var galiba... Yıldızları par-lıyor ki adamın gözleri kamaşır.

HAFTAYA: FRANSIS VE GAZETECİLER

ABDÜLCANBAZ'ın

HARİKULADE MACERALARI

YAZIP ÇİZEN:
TURHAN SELÇUK

Bu sporu modernize eden kişi, 1955 yılında ölen Prof. FUNAKOSHİ GİCHIN'dır. FUNAKOSHİ HİNT RAHIPLERİNİN FELSEFESİNİ SEÇMİŞ, ÖLMEDEN ÖNCE ÖĞRENCİLERİNE SÖYLE VAZİYET ETMİŞTİR: "CİLÂLANMIŞ, TEMİZ BİR AYNA, KARŞISINDA NE VARSA ONU YANSITIR..."

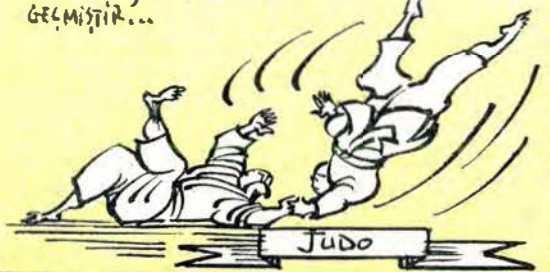

* SAKIN BİR VADİDEN YUKARILARA, TEMİZ BİR RUH, BENİKLİKTEN ARINMIŞ OLARAK, İYİNİN, HAKLININ, ZAYIFIN YANINDA, ART DÜŞÜNCELERDEN YOKSUN OLARAK BAKIYORUZ. » FUNOKOSHİ, TOKYO'DA KURDUĞU KODAKAN JUDO OKULUNDA KARATE DERSLERİ VERDİ. JAPON KARATE FEDERASYONU'NU KURDU. KARATE 1957 DE EĞİTİM BAKANLIĞINA BAĞLANDI. BUGÜN DÜNYADA DEĞİŞİK EKOL-
LERDE DÖRTYÜZDEN FAZLA OKUL VE KULÜP, BİR MİLYONUN ÜSTÜNDE KARATEÇİ VARDIR...

ELLE, DİRSEKLE, AYAKLA, DİZLE, Kafa İLE, SICRAYARAK-VURUŞ-LAR YAPILAN BİR HIZ SPORUDUR... MANTIKCI, FİZİK PRENSİPLE-RİNE UYUMLU, AĞIRLIK MERKEZİNİ HESAPLAYICI BU DÖĞÜŞ SANA-TINDA, NEFES KULLANMA, ZAMANLAMA, SONA ULAŞTIRICI VURMA ANINI İYİ HESAPLAMAK GEREKİR. KARATEDE KARINDAN BAĞIR-MALAR ÖNEMLİDİR. VÜCUDU GÜÇLENDİRDİĞİ, MANEVİYATİ YÜK-SELTİĞİ SÖYLENİR...

TAEKWON-DO:
TAE: AYAK, KWON: EL, DO: İYİ KARATEÇİ, HAKSIZ-LIĞA UĞRAYANLARI KORUYAN DEMEKTİR.
EN ÖNEMLİ ÖZELLİKLERİNDEN BİRİNCİSİ KUVVETLE İLİŞKİ OLMAMASI, İKİNCİSİ TEKNİĞE DAYANMASIDIR...
JUDO: TEMELİ ÇİNDE BAŞLATILAN JIU-JITSU HAREKET-LERİDİR. JAPONYA'YA 1645 DE GEÇMİŞTİR...

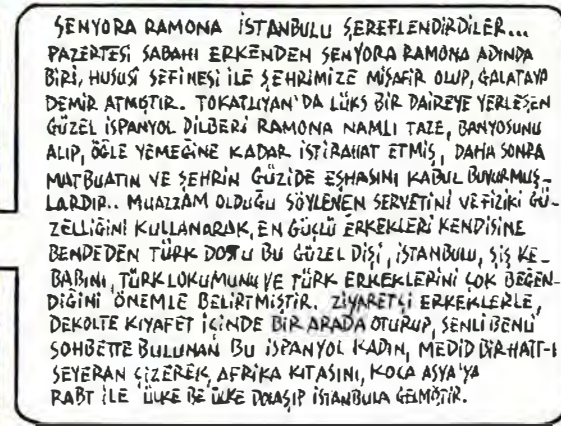

18. YÜZYIL ORTALARINDA, TOKYO ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİL RİNDEN JİGORO KANO, BU HAREKETLERDE RUHSAL BİR ETKEMİN EKSİK-LİĞİNİ DUYMUŞ, DAHA SONRA REKTÖRLÜĞE ULAŞINCA, BU HAREKET-LERİ SİSTEMLEŞTİREK, DEĞİŞİK SINIFLARA AYIRMIŞTIR. (JU-DO, JIU-JITSU, AIKIDO, KARATE GİBİ.)

JIU-JITSU: JIU = MAZİK, EĞİLİM BÜKÜLÜR, ERDEM-Lİ DEMEKTİR. JITSU: SANAT VEYA BİLİMDİR...

-DEVAMI KARŞIDA-

SEÇME SAÇMALAR

Beni olmayacak bir şey için kırmamalısın YUMURTA

Yahu şu nezleden bir türlü kurtulamadım git-ti.

SÜMÜKLÜ BÖCEK

Ne bakıp duruyorsunuz ufan açıkta bir şey mi var? AÇIK TRIBÜN

Önüne gelen beni çe-kıştırıp duruyor bira-der.

ÇEKMECE

Size kâfi derecede açıldım zannedersen.

YUFKA

Benim gözüm yüksek-lerde arkadaş.

ZÜRAFA

Ne yaparsın, arkadaş hatırı için çiğ tavuk bi-le yiyoruz.

TILKI

Sıkıysa bu lafları gi-dip herifin suratına karşı söylesene.

TELEFON

BOŞARMIS

Seksen yaşında bir ihtiyar evlenmek niyetin-de olduğunu oğluna ha-ber verdi. Alacağı kadın kırk yaşındaydı. İhtiya-rın altmış yaşında olan oğlu, bu kararın yakışık almayacağını babasına söyledi.

-Unutma ki, dedi ka-dın on sene sonra elli yaşına girecek, sen de...

İhtiyar oğlunun sözü-nü kesti.

-Ne çıkar bundan, o zaman da boşar, daha gencini alırım...

HIÇKIRIK

Bir adam heyecan-la eczacıya girdi ve

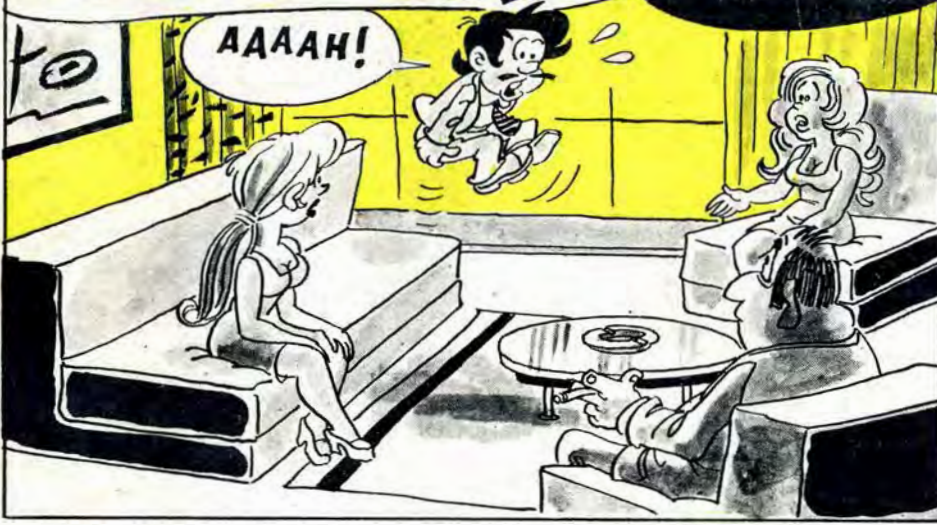
-Çabuk bana bir hiç-kırık ilâcı verin, dedi.

Eczacı bir ilâç ve-receği yerde ansızın a-damın yüzüne bir tokat at-tı. Tokadı yiyip şaşıran müşteri:

-Bu da ne demek? di-ye bağırdı. Eczacı hiçkırığın en iyi ilâcı ansızın heyecan yaratmaktır. Hiç-kırık hemen kesilir.

-Öyle ama hiçkırık o-lan ben değilim ki, dı-şarıda bekleyen karım...

İĞNELİ FİÇİ AZİZ NESİN

Beşinci karım mı? Doğrusu, mükemmel bir kadındı, çok anlayışlı bir ev kadını... Renk renk, biçim biçim, öyle bir sofra kurardı, sanat eseri bir tablo gibi... Eline, ayağına çabuk inu çabuk, hamarat mı hamarat... Dikiş, nakış, her iş onda, birinci sınıf terziydi. Üstelik öyle de tutumluydu ki, bekarlığında tek başına harcadığım paranın daha aزیyla ikimiz gül gibi geçinip gidiyorduk.

Evet, biliyorum, bütün özelliği yalnız ev kadınlığı olan bir eşle yaşamak zordur. Ama yalnız bir ev kadını değil, hem de aydın bir kadındı. O bir toplulukta, bir toplantıda konuşurken övünçle göğsüm kabarırdı.

İçinizden geçeni anlıyorum; kimbilir ne kaknemdi diye düşünüyorsunuz. Yanılıyor sunuz. Güzeldi. Hayır, ihanet de etmedi, bana, yuvasına çok bağlıydı. Böyleyken, ondan neden mi ayrıldım? Bunu anlamanız için, size önce onunla nasıl evlendiğimizi anlatmalıyım.

Akşam yemeğine bir arkadaşımın evine çağırıldım. Ben eve gittiğimde, salon, ben den önce gelmiş konuklarla doluydu. Tanış olduğumla selamlaştım, olmadıklarım la tanıştırıldım. Nedense hava çok resmi ve soğuktu. Bakışlarımla oturacak bir yer aradım. Bir köşedeki boş koltuğa oturdum. O turmamla havaya sıçramam bir oldu, canımın acısından öyle sıçramışım ki, neredeyse başım tavana çarpacaktı.

-Bu şaka değil, namussuzluk! diye bağırdım.

Ne olduğunu anlamayan konuklar, benim böyle bağırmanın üzerine ilkindonup kaldılar, ama ben acıdan suratımı buruştura rak elimi arkama atıp da, kaba etime, ta kemiğime kadar batmış olan iğneyi çıkarmaya çalışırken, kendilerini tutamayıp, kahkahayı bastılar. O ağır hava, kahkahalarla gevşeyip, yumuşamıştı, ama ben de acıdan ölümler terleri döküyordum.

-Ben burada canımla uğraşıyorum, siz karşıma geçmiş gülüyorsunuz! diye bağırdım.

Ama bu kızgınlığım, onları daha çok güldürmekten başka bir şeye yaramadı.

O sırada melek yüzlü bir genç kız bana sokulup, utangaç, titrek bir sesle,

-Çok affedersiniz, suç benim... diye fısıldadı.

Ne demek istediğini anlayamamıştım ama, bu kadar güzel bir kız suçlu olamazdı.

-İçeriki odaya buyrun da çıkarayım... dedi...

Canımı dişime takıp, bir elim iğnenin battığı yerde, topallaya topallaya kendimi kızın gösterdiği odaya atmaya çalışırken konuklar hâlâ kahkahalarla gülüyorlardı.

O güzel kız,

-Lütfen şuraya uzanın! dedi.

Geniş divana, yulzlı koyun uzandım. Hiç bir şey yapamıyorum, yalnız acıdan inliyorum. Her şeyi o kendi eliyle yaptı. Önce pantolonumun kemerini çözdü. Sonra pantolonumu

ayağımdan sıyırdı. Acıdan utanacak du rumda değildim; kendimi onun ellerine bırakmıştım. İğnenin battığı yeri bulamadığından, beni biraz daha soymak zorunda kaldı. Sonra kabamdaki iğnenin çıkmasıyla,

-Ooh, dünya varmış! diye geniş bir soluk aldım.

-Nasıl çıkarabildiniz? diye sordum.

-Dikiş iğnesiydi, dedi, iplik de geçir miştim... İpliğinden çekince, kolayca çıktı.

Doğrusu, bana kendisini yutturmaya çalışmıyor. Her şeyi bütün içtenliğiyle anlatıyordu. İnsana batan dikiş iğnesini çıkarmak, her zaman böyle kolay olmamış. Çünkü dikiş iğnesi bir battı mı, insanın bedeni içinde, canlıymış gibi kayar gider, boyuna gezermiş. Annesinin içinde iki, babasının içinde de dolaşıp duran bir dikiş iğnesi varmış. Bu kazalardan sonra çok tedbirli davranıyor, deliğinden iplik geçirilmemiş dikiş iğnelerini oraya buraya bırakmıyormuş. Çünkü, iplik geçirilmiş iğneyi çıkarmak kolay oluyormuş.

Kız bana bütün içtenliğiyle bunları anlattı da, ben yine aymadım. Boşuna mı aşkın gözü kördür, demişler.

O odada ne kadar zamankaldığımıza bilemiyorum. Yalnız şunu açıklarsam, her şeyi anlamış olursunuz; odadan çıkınca salondakilere, nişanlandığımı ilan ettik.

Kısa süre sonra da evlendik. Balayı geçirecek paramız olmadığından, bir güzel otelde üç bal günü geçirmeye karar verdik.

Bilmem, o olayı nasıl anlatsam, çok affedersiniz-otelde daha ilk yatağa girdiğimiz geceydi. Birden odamızın kapısı dışarıdan şiddetle vurulmaya başlanmıştı. Çünkü ben, yatakta kalçama batan iğnenin acısıyla avazım çıktığı kadar öyle bir bağırmıştım ki, bir cinayet işlendiğini sanan otel görevlileri de odamızın kapısına yığılmışlardı. Evet, başıma gelen gerçekten bir felâketti. Düşünebiliyor musunuz; uzun zaman yutkuna yutkuna hep o kavuşma gecesi bekliyorsunuz. Soyunup, yatağa giriyorsunuz. Sevgili eşiniz, incecik geceliğiyle koynunuza giriyor. Büyük bir coşkunlukla eşinize sarılıp sarılmaz, bu kez kaba etinizden değil, can evinizden yaralanıyorsunuz. Haart diye bir iğne giriyor, hayır saplanıyor, hem de göğsünüzde, hem de kafeske miğnize k'adar... Kapımıza biriken otel görevlilerini, bağırışımın ilk evlilik gecesinin şakası olduğuna pek zorlukla inandırıp, oradan savdık.

O üç bal günü, bana zehir olmuştu. Çünkü, her ne zaman, karımın her neresine elimi atsam, ille de elime iğne batıyordu. Karımın olamadık, en inanılmaz yerlerinde bile iğne vardı. Ben artık onu, sarıp sarmalamak şöyle dursun, ellemeye bile korkuyordum. İğnelerin, ellerime batmasına çoktan razıydım, ama daha başka yerlerime iğnelerin batması çok daha acılı oluyordu.

Otelden evimize dönmüşük:

Yeni evimizden işime ilk gideceğim sabah, kapıdan çıkarken, belki yemeklik bir

şeyler ister diye,

-Akşama ne getireyim? diye sordum.

O, hiç duraksamadan,

-İki, üç kutu toplu iğneyle, bir iki paket de dikiş iğnesi al... dedi.

Ertesi sabah da işime giderken de, dikiş makinesi iğnesi, daha ertesi sabah da başlı iğne istedi. İşime beni uğurlarken, iğne ismarlamadığı sabah pek seyrekti. Yorgan iğnesi, çuvaldız, dikiş iğnesi, dikiş makinesi iğnesi, pikap iğnesi, başlı iğne, toplu iğne, çengelli iğne, yaka iğnesi, başları renkli iğne, süs iğnesi, daha bilinen bilinmeyen her tür iğnenin her numarasından istedi. Kimi sabahlar, unuturum da yanlış iğne alırım diye, kapıdan çıkarken elime bir yazılı kağıt tutuşturuyordu. Bir kutu küçük toplu iğne, bir enjektör iğnesi, bir paket de orta boy dikiş iğnesi...

Bir sabah yine,

-Evde hiç iğne kalmadı... diye bana iğne ismarlayınca,

-Kuzum, bu kadar iğneyi ne yapıyorsun? diye sordum.

Bu soruma pek şaşmış göründü.

-Ayol, iğne bu, iğne ile ne yapılır. İğne bir evin en önemli ihtiyacı.

Sonra da bana çıkışmaya başladı.

-Sen bu ev salt senin getirdiğin iğnele mi oluyor sanıyorsun? Ben almazsam, senin getirdiklerin yetişir mi hiç!

Doğru, yetişmezdi; evin iğne ihtiyacı hiç bitmiyordu. Bir pazar günü evdeydim. Koltuğumda oturmış gazete okuyordum. Karım da karşımda dikiş dikiyordu. Bir ara başımı kaldırıp karıma bakınca, dehşete düştüm. Çünkü karım, avucuna doldurduğu bir avuç iğneyi ağzına atmıştı. Zaman zaman gazetelerde, ameliyatla midesinden iğneler, çiviler, anahtarlar, çatal, kaşık çıkarılan insanlara değin haberler okurdum. Demek karım da onlar gibi, iğne yutan bir ruh hastasıydı. Kendisine baktığımı görmeyen karım, bir avuç iğne daha alıp ağzına attı. İğneleri nasıl yutacak diye merakla ona bakıyordum, o güzel boynundan iğneler nasıl geçecekti. Ama karım, ağzındaki iğneleri yutmadı. Ağzından teker teker iğneleri çıkarıp, elinde dikiği kumaşa sokuyordu. Demek, ağzını iğne kutusu olarak kullanıyordu.

Birkaç evli arkadaşına bu olanları anlattınca, onlardan da çoğunun da başında, aynı dert olduğunu, ama aile sırrıdır diye kimselere açamadıklarını öğrendim. Onların karıları da, benim karım gibi düğme yerine kopça yerine, fermuar, lastik, kemer, çen gel, askı, zımbazam, bağ, kola, her türlü yal-

prıştırıcı yerine, raptiye yerine ve daha daha nelerin yerine hep iğne kullanıyorlarmış. Demek, iğneden canı yanan koca yalnız ben değildim. Bir arkadaşım, on yıldan daha uzun zamandan beri karısına bir kez bile sarılamadığını, çünkü ne zaman yürekleşip böyle bir sevgi gösterisini göze almayacakmışsa, bir kaç yerine birden iğneler saplanıp ah, vahla yere yıkılır, epey de kankaybedermiş.

Bir arkadaşım da iğne korkusundan yıllardır karısının koynuna girmediğini söyledi.

Karım, yalnız kendi elbiselerine, çamaşırlarına değil, benimkilerine de, her düğme koştukça, kopan düğmenin yerine iğne ko-

yuyordu. Ceketin düğmesi kopsa, onu bile dikemez, düğmeyi üstten iğneyle ceketin kumaşına tuttururdu. Donumun lastiği bozulmaya, gevşemeye görsün, hemen bir çen gelli iğneyle, donumun belini daraltırdı. Kendi iç çamaşırları da böyleydi: donunda, kombirezonda, jartiyerinde, sütyenin de, korsesinde, her şeyinde çengelli, çen gelsiz, toplu topsuz, başlı başsız, delikli deliksiz, her türlü iğne vardı. Bana öyle geliyor ki, karım, salt iğneleri kullanabilmek için özellikle düğmelerini, lastiklerini ko-parıyor, fermuarını söktüyordu. O iki güzel göğsünü örten elbisesi, iğne yastığı gibiydi.

Her yanım delik, deşik olmuştu. Eve gince, daha kapıdan girer girmez, beni bir iğne korkusu alırdı. Ayaklarıma iğne batmasın diye o kadar dikkat ettiğim halde yine de batardı: çünkü terliklerimin içi bile iğne doluydu. Giymeden önce silkelediğim terliği min içinden bidolu iğne dökülürdü. Elimi attığım yerde iğne, yattığım yerde iğne... Yemek tabağında iğne olur mu yahu, size yalan bana gerçek, çorba tasında, yemek tabağında iğne bulunur, yemeklerden iğne çıkarıldı. Karım yürürken, üstünden başından yerlere iğneler dökülürdü.

Başınıza gelmemişse abartıyorum sanırsınız.

Bizim eve hemen hemen hiç konuk gelmezdi. Kırk yılın başında, bilmediğinden ya da yanılıp birileri gelse evimize, iğne batmadık yerleri kalmazdı.

Evi nasıl mı temizlerdi? Karımın U biçiminde koca bir mihladızı vardı. Evin içinde her yerde bu mihladızı gezdirir, yerlerden, ordan burdan salkım salkım iğne toplardı. Toplamak neye yarar, yeniden dağıttıktan sonra...

Bir gece yarısıydı, midemde dayanılmaz ağrılarla kıvrınmaya başladım. Sabahleyin, cankurtaran arabasıyla hastaneye kaldırıldım. Röntgen muayenesinde, midemin, iğne dolu olduğu anlaşıldı. Yalnız midemde değil, başka yerlerimde de iğneler varmış. Bu iğneleri ben yutmuş muydum, yoksa orama burama batan iğneler mi içime işlemişti, artık orasını bilemiyorum. Hekimlerin ameliyat edilmeme karar verdikleri gün sevgili karım da hastaneye ziyaretime gelmişti. Üzerime eğilerek,

-Bir yavrumuz olacak sevgilim... dedi.

Ben birden öyle bir bağırırmışım ki, hemşireler koşup geldiler. Feryadım, baba olmanın sevincinden değil, üzerime eğilince karımın göğsündeki iğnelerin suratıma batmasındandı.

Karım doğursa doğursa çocuk değil, belki bir iğne yastığı doğurabilirdi. Ama onu da doğuramadı. Neden doğuramadığı bir türlü anlaşılamadı.

Bana kalırsa, çocuk, içindeki iğnelerle karımın bir yerine takılıp kalmıştır. Çocuğu doğuramayınca karımın ameliyat edilmesi gerekti. Sonucu bilemiyorum. Çünkü, boşanmıştık. Aradan yıllar geçti, ama hâlâ içimde bir sızı var, bu sızı karımı çok sevdiğimden mi, yoksa hâlâ arada bir bir yerimden çıkan, öksürürken, ya da hapsirirken ağzımdan fırlayan iğnelerin acısından mı, bunu bilemiyorum.

BİTTİ

Geçim Durdini
Can sıkıntısını
Aşk Yarasını
Karı Koca Kavgasını
Şişak keser,
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIRINIZ BOL OLSUN

AVANAKAVNI

ARTİZ OLMAK İSTEYENLER

FARUK ÇAKAN

Kendi kendimi şahsen Tarık A-kan'a çok benzetmekteyim. Bu cihet-ten artistliğe adaylığımı koyuyorum. Tarık Akan'ın işi olduğu zaman onun yerine rol kesebilirim. Ayrıca dublör-üm olarak Tarık Akan'a da rol vere-bilirim. Yalnız boyum biraz kısacana-dır. Uzaya gitmek için yazıldım. Bir gidip geleyim, boyum uzasın, Tarık marik hiç yazar.

NAZMİYE MAZBUT

Doğuştan artiztik büyülmüşüm. Ne-reye gitsem Türkân abla gelmiş diye imza bilem istiyorlar. Şahsen artiztol-mayı istemiş değilim. Ama Mahalle-den arkadaşlar ısrar edince dayana-madım. Yalnız bana teklifte bulunacak filimcilere söyleyeyim, her duruşta ve pozisyonda filim çevirebilirim de asla baş örtümlü çıkartamam. Ailem gayet mutaassıptır...

CAVİT İZMARİT

Figüran olarak bizzat görün-mek ve masa başında oturmak istiyorum. Yemek yiyen adam rollerinde çok başarılı artizlik yapacağımı iddia e-diyorum. Ayrıca figüranlık parası fa-lan da istemeyeceğime namusum üs-tüne söz veriyorum. Bu çeşitten rolle-re ihtiyacı olan abilere rica ederim, nalları dikmeden filim acele başlasın.

ADEM SONDEM

Efendim gayetle mahcup bir zat ol-mama rağmen artistlik mesleğine inti-sap eylemek istiyorum. Bilhassa ya-takta geçen aşk sevdayı muhabbet sah-nelerine talibim. Çekilecek sahnele-rin iyi olması için yılmadan provaya-parım. Bilhassa ırza tasallut eyleme rollerinde muvaffakiyetli olacağı-ma inanıyorum..

ENGİN TAŞ

ENGİN TAŞ

Yazısız..

MAHMUT

Mahmut

Politika kum rı..

YERLİ GİRGİRLAR

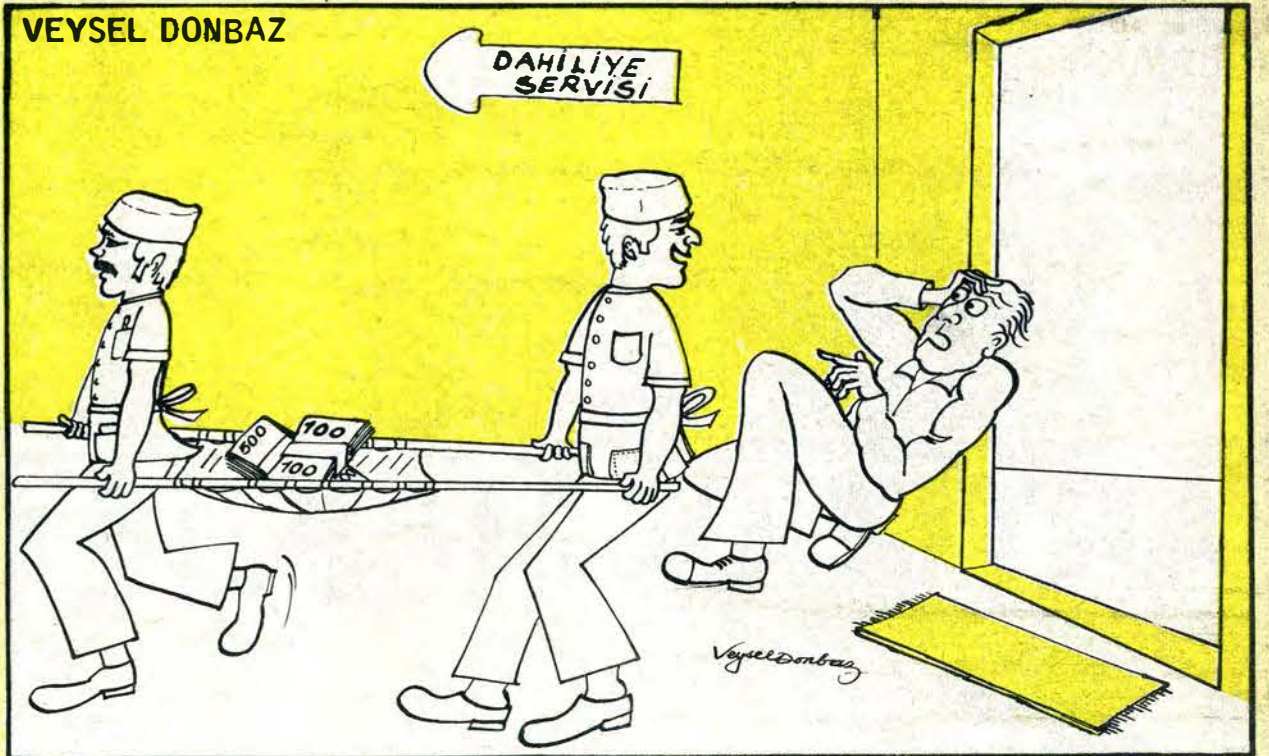
AKDAĞ SAYDUT

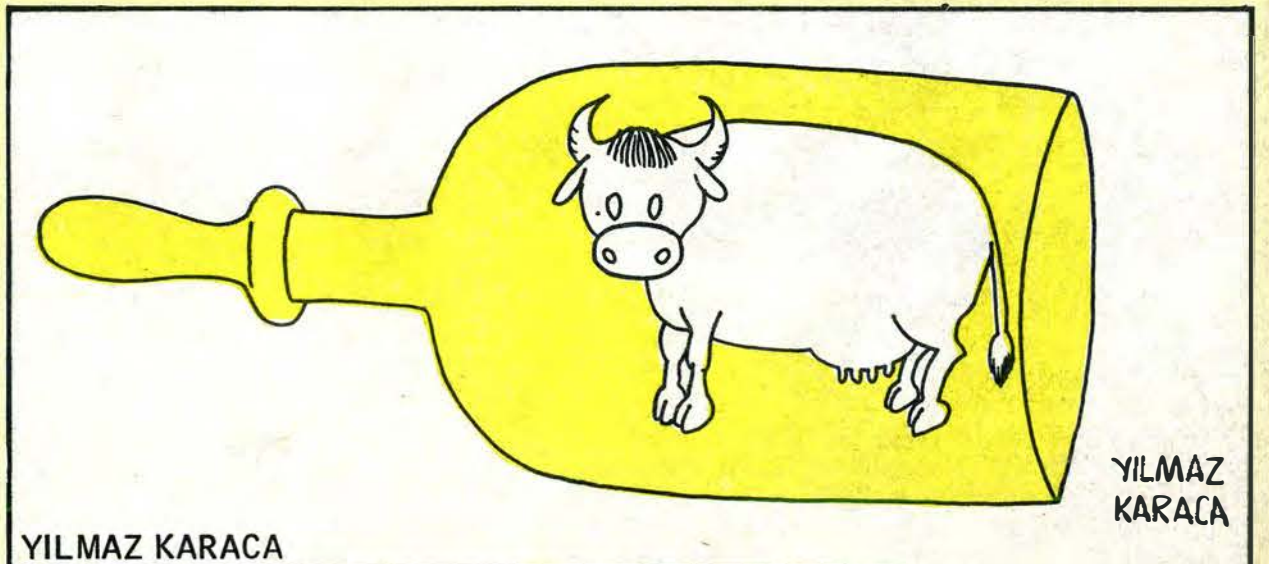
AKDAĞ SAYDUT

Gençlik şakaları..

VEYSEL DONBAZ

-Acele et me hemşerim, önce parayı yatıralım sonra seni yatırırız

YILMAZ KARACA

YILMAZ KARACA

Tükenmez mama...